

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

**nr. 16.683 van 30 september 2008
in de zaak RvV X / IV**

In zake: X
Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Albanese nationaliteit te zijn, op 13 oktober 2006 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 21 september 2006.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het verzoekschrift tot voortzetting van het geding ingediend op 15 februari 2007.

Gezien de nota van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 12 augustus 2008 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 25 september 2008.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. WIJNANTS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat H. VAN VRECKOM en van attaché F. VEREEKEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NABERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De rechtspleging

1.1. Verzoeker heeft op 11 september 2008 een nota neergelegd, waarin hij andermaal ingaat op de in de bestreden beslissing opgenomen motieven.

De verwerende partij vraagt deze nota uit de debatten te weren, omwille van het feit dat een dergelijk stuk niet is voorzien in de procedure.

1.2. Artikel 39/60 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenwet) bepaalt onder meer dat geen andere middelen mogen worden aangevoerd dan die welke in het verzoekschrift of in de nota uiteengezet zijn.

Ingevolge de overgangsregeling zoals bepaald in artikel 235 van de wet van 15 september 2006 tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor

Vreemdelingenbetwistingen kan de verzoekende partij een verzoek tot voortzetting indienen en het initieel bij de Vaste Beroepscommissie voor vluchtelingen aanhangig gemaakte verzoekschrift vervullen derwijze dat het voldoet aan de procedurele voorschriften die gelden voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Dit is in casu gebeurd met het op 15 februari 2007 regelmatig ingediend verzoekschrift tot voortzetting. Voor het overige voorziet noch de Vreemdelingenwet, noch het Koninklijk Besluit van 21 december 2006 houdende rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, buiten het geval waarin krachtens artikel 39/76 van de Vreemdelingenwet door de verzoekende partij een replieknota kan worden ingediend als repliek op het schriftelijk verslag van de verwerende partij inzake haar onderzoek van de nieuw aangebrachte gegevens en elementen, hetgeen in casu niet het geval is, in de mogelijkheid om, na kennisname van de nota van de verwerende partij, hierop schriftelijk te repliceren. Derhalve wordt de nota uit de debatten geweerd.

De stukken die door verzoeker met hetzelfde schrijven aan de Raad worden overgemaakt zullen hierna worden beoordeeld.

2. De feiten

Het door verzoeker niet betwiste feitenrelaas, zoals uiteengezet in de bestreden beslissing, luidt als volgt:

“Volgens uw verklaringen werd u op 1 december 1988 geboren te Fier en bent u in het bezit van de Albanese nationaliteit. U woonde samen met uw moeder en oudere broer te Fier. Uw vader is in 2000 een natuurlijke dood gestorven. In september 2004 bent u een relatie aangegaan met Erald (E.), een jeugdvriend waarmee u samen bent opgegroeid, samen school hebt gelopen en in clubverband hebt gevoetbald. Dit was meteen uw eerste homoseksuele ervaring. U trachtte met deze relatie niet in de kijker te lopen, maar werd midden april 2005 toch samen met Erald tijdens het kussen in de gang op school betrappt door een andere jongen, Ledio (Z.). Hoewel jullie het gebeurde aanvankelijk probeerden te ontkennen, geloofde deze laatste jullie niet. Enkele uren later waren ook de andere leerlingen op school op de hoogte en werden u en Erald geconfronteerd met de beweringen van Ledio (Z.). Er volgden pesterijen en u zou herhaaldelijk slaags zijn geraakt met medeleerlingen. Ook de leraars bleken op de hoogte van de gebeurtenissen en gedroegen zich plots erg afstandelijk en bot ten aanzien van u. De provocaties en intimidaties op school duurden voort en een tweetal weken later (eind april 2005) hebben u en Erald de school verlaten. U verklaarde sindsdien vooral thuis te hebben verbleven. U ontmoette Ledio (lees : Erald) nog wel af en toe in het geheim maar keerde niet meer naar school terug. Ondertussen geraakten ook uw moeder, broer en familie op de hoogte. Uw moeder en broer reageerden plots afstandelijk, teleurgesteld. Hoewel u wel werd beledigd, maakten ze het u verder echter niet moeilijk. Uw overige familieleden te Fier, met name uw ooms langs vaderskant, negeerden u maar veroorzaakten voorts evenmin moeilijkheden voor u. In de periode van april (begin van problemen, en verlaten van school) tot september 2005 (vertrek naar België) werd u op straat in Fier wel nog enkele keren lastig gevallen door een aantal jongeren. Eind april of begin mei 2005 bent u een keertje alleen naar de politie te Fier gegaan. U bent daar op een wachter gestoten en werd uiteindelijk hardhandig door hem verjaagd toen hij – na aandringen – door u werd ingelicht omtrent uw problemen. Vervolgens bent u omstreeks mei, juni 2005 beginnen zoeken naar een mensensmokkelaar. U ontvreemde het huishoudgeld en omstreeks 16, 17 september 2005 bent u vanuit Fier vertrokken. U denkt langs Macedonië, Griekenland, Italië, Zwitserland, Oostenrijk en Duitsland naar België te zijn gereisd. U verklaarde hier te zijn aangekomen op 19 of 20 september 2005 en hebt hier op 27 september 2005 een asielaanvraag ingediend. U bent in het bezit van een Albanese geboorteakte d.d. 14 november 2005, een Albanese geboorteakte d.d. 31 maart 2006, een akte van gezinssamenstelling d.d. 31 maart 2006 en legde voorts een getuigschrift neer van het lager onderwijs dat u in Albanië hebt doorlopen. Sinds uw aankomst hebt u geen contact meer met uw vriend Erald. U verklaarde hem één of twee dagen voor uw vertrek een laatste keer te hebben ontmoet. U hebt sinds uw aankomst in België wel geprobeerd om hem een aantal keren telefonisch (gsm) te bereiken, doch vergeefs. U hebt momenteel wel nog af en toe telefonisch contact met uw moeder en broer, hetgeen ondertussen goed verloopt. Voorts hebt u van uw moeder vernomen dat Erald niet langer in Fier verblijft en naar Italië is uitgeweken, maar hebt u verder geen contactgegevens of nieuws omtrent zijn verblijfplaats.”

2. De gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoeker stelt dat hij de verwerende partij verzocht hem afschrift te laten worden van het integraal dossier, inbegrepen het administratief dossier, en stelt dat, gezien het dossier “heden 13.10.2006 nog niet in zijn bezit (is) (en) gelet op de beroepstermijn van slechts 15 dagen (...) het verzoeker en zijn raadsman niet mogelijk (is) in extenso in dit beroepschrift de motivering van de CGVS te bespreken en te weerleggen”. Verzoeker voegt daaraan toe dat hij “tijdens het verhoor waarop de VBC hem zal willen uitnodigen (zal) ingaan op deze elementen en weerleggen”.

2.1.2. Daargelaten de vraag of deze grief van verzoeker als een middel zou kunnen worden beschouwd, stelt de Raad vast dat de bestreden beslissing met een schrijven van 27 september 2006 aan verzoeker werd betekend, dat pas met een op 12 oktober 2006 ingediende aanvraag namens verzoeker wordt verzocht de in deze aanvraag aangeduide administratieve afschriften per post te laten toezenden (administratief dossier stuk 2) en dat het initiële verzoekschrift daags nadien, met een schrijven van 13 oktober 2006 werd ingediend. Het gegeven dat verzoeker bij de opmaak van zijn verzoekschrift nog niet in het bezit was van de stukken van het dossier, kan derhalve bezwaarlijk aan de verwerende partij worden toegeschreven. De grief kan niet worden aangenomen. Voor zover verzoeker nog doet gelden dat hij de elementen van de bestreden beslissing zal weerleggen tijdens het gehoor, dient te worden vastgesteld dat verzoeker, toen hij ingevolge de bepalingen van het sub 1.2. reeds vermelde artikel 235 van de wet van 15 september 2006 met een schrijven van 12 januari 2007 werd uitgenodigd om desgewenst een verzoekschrift tot voortzetting in te dienen en zijn initiële verzoekschrift te vervolledigen teneinde aan de nieuwe procedurevoorschriften te voldoen, onder meer werd gewezen op de tekst van artikel 39/60 van de Vreemdelingenwet, dat bepaalt dat de procedure schriftelijk is en dat geen andere middelen mogen worden aangevoerd dan die welke in het verzoekschrift werden uiteengezet. Verzoeker werd derhalve in de gelegenheid gesteld om zijn verzoekschrift derwijze te vervolledigen dat zou zijn voldaan aan het schriftelijke karakter van de procedure, hetgeen hij desbetreffend heeft nagelaten.

2.2.1. Verzoeker stelt dat de verwerende partij ten onrechte is overgegaan tot de weigering van de hoedanigheid van vluchteling. Hij beantwoordt immers aan de criteria opgenomen in de Conventie van Genève. Waar de verwerende partij stelt dat de opeenvolgende verklaringen met betrekking tot bepaalde aspecten van het asielrelaas niet eensluidend zijn, stelt verzoeker dat mogelijks sommige van zijn verklaringen verkeerd zijn geïnterpreteerd door de tolk, dan wel door de gemachtigde beampte van de Commissaris-generaal. Voorts is verzoeker van mening, onder verwijzing naar artikel 8 van het E.V.R.M., dat de verwerende partij “geen zaken (heeft) met de wijze waarop hij in België zijn sexualiteit beleeft” en niet inziet waarom hij in België relaties zou moeten aangaan met derden of op zoek zou moeten gaan naar dergelijke contacten en de verwerende partij hiervan op de hoogte zou moeten stellen. Een en ander, zo stelt verzoeker, houdt een onaanvaardbare inmenging in zijn privéleven in.

2.2.2. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel op de asielzoeker zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet ook hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en hij moet de waarheid vertellen (R.v.St., nr. 163.124, 4 oktober 2006; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen daarvoor niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook

geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, a.w., nr. 204).

2.2.3. De motieven van de bestreden beslissing luiden als volgt :

“Niettegenstaande de oorspronkelijke ontvankelijkheidsbeslissing stel ik vast dat ik u de status van vluchteling, na nader onderzoek van de door u ingeroepen feiten en alle elementen aanwezig in het dossier, niet kan toekennen.

Er moet namelijk worden opgemerkt dat uw opeenvolgende verklaringen met betrekking tot een aantal belangrijke aspecten van uw asielrelaas niet eensluidend zijn. Zo verklaarde u op de Dienst Vreemdelingenzaken (cf. gehoorverslag DVZ, vraag 42) dat u er aanvankelijk in bent geslaagd om vanuit België telefonisch contact op te nemen met uw vriend Erald, en dat dit contact slechts bij latere pogingen niet langer mogelijk bleek. Ten overstaan van het Commissariaat-generaal hebt u echter herhaaldelijk te kennen gegeven dat u er níet in geslaagd bent om Erald vanuit België telefonisch te contacteren, dat u nooit aansluiting hebt kunnen bekomen (gehoorverslag CGVS, dringend beroep, blz. 5 ; gehoorverslag CGVS, ten gronde, blz. 5, 12, 13). Geconfronteerd met deze vaststelling (gehoorverslag CGVS, ten gronde, blz. 12, 13) verklaarde u nooit iets dergelijks te hebben gezegd op de Dienst Vreemdelingenzaken en dat de tolk in kwestie mogelijk een fout gemaakt heeft, temeer omdat de vertaling niet altijd even makkelijk of vlot zou zijn verlopen. Deze uitleg is echter niet afdoende aangezien u het gehoorverslag op de Dienst Vreemdelingenzaken voor akkoord hebt ondertekend nadat het u werd voorgelezen en u tijdens het gehoor in dringend beroep – di. vóór enige confrontatie – nog stelde dat alles erg goed verlopen is op de Dienst Vreemdelingenzaken (gehoorverslag CGVS, dringend beroep, blz. 11). Wat uw contact met Erald betreft beweerde u in dringend beroep bovendien dat u uw vriend de nacht vóór uw vertrek voor het laatst hebt gezien, terwijl u tijdens het gehoor ten gronde verklaarde dat u hem één of twee dagen vóór uw vertrek een laatste keer hebt gezien (gehoorverslag CGVS, dringend beroep, blz. 8 ; gehoorverslag CGVS, ten gronde, blz. 14 (lees : 9)). Voorts verklaarde u bij het gehoor in dringend beroep dat u zich naar aanleiding van uw problemen in uw land van herkomst omstreeks juni 2005 één keer tot de politie te Fier hebt gewend in een poging om hulp te zoeken (gehoorverslag dringend beroep, blz. 9). Tijdens het gehoor ten gronde situeerde u deze gebeurtenis echter omstreeks eind april, begin mei 2005, di. niet meer dan een tweetal weken nadat u de school hebt verlaten. Wat betreft het geld van uw moeder dat u ontvreemdde om uw reis naar België te bekostigen is het voorts opmerkelijk dat u aanvankelijk (gehoorverslag DVZ, vraag 42 ; gehoorverslag CGVS, dringend beroep, blz. 4 ; gehoorverslag CGVS, ten gronde, blz. 10) te kennen hebt gegeven dat u dit huishoudgeld enige tijd vóór uw vertrek ontvreemdde, dit vervolgens hebt willen aanbieden aan de smokkelaar, maar dan nog een tijd door deze laatste aan het lijntje werd gehouden. Toen er u werd gevraagd hoe het mogelijk is dat uw moeder tijdens de periode voor uw vertrek bijgevolg niet te weten is gekomen dat er een dergelijk aanzienlijk bedrag ontbrak, en waarom u dit risico nam terwijl u niet eens wist wanneer u zou kunnen vertrekken, wijzigde u uw verklaringen immers door te stellen dat u het geld oorspronkelijk niet meteen ontvreemdde maar louter natelde, en dat u het slechts kort voor uw eigenlijke vertrek werkelijk hebt genomen (gehoorverslag CGVS, ten gronde, blz. 10).

Met betrekking tot uw homoseksuele geaardheid is het van belang om te benadrukken dat u sinds september 2005 in België verblijft en op het moment van het gehoor ten gronde d.d. juli 2006 te kennen hebt gegeven dat u nog géén concrete stappen hebt gezet om hier in België toenadering te zoeken tot gelijkaardige jongeren of organisaties die in dit verband ontmoetingen en activiteiten op touw zetten. U verklaarde dit door het gegeven dat u momenteel nog steeds in een opvangcentrum voor asielzoekers verblijft in België en niet teveel informatie over uzelf wilt prijsgeven, deels uit schaamte en deels uit schrik voor de negatieve reactie van andere moslims in het centrum (gehoorverslag CGVS, ten gronde, blz. 15, 16). Deze uitleg is echter weinig afdoende. Toen er u tijdens het gehoor in dringend beroep d.d. 24 februari 2006 werd gevraagd naar dergelijke tastbare contacten in België of eventuele stappen daartoe, maakte u immers geen melding van enige vrees ten aanzien van andere moslims in het centrum of een uitgesproken schaamtegevoel, en maakte u duidelijk over het algemeen tevreden te zijn over de graad van openheid en aanvaarding in België maar nog geen tijd te hebben gehad om een netwerk uit te bouwen (gehoorverslag CGVS, dringend beroep, blz. 4). Bovendien staat uw verblijf in het opvangcentrum geenszins in de weg dat u buitenshuis contacten met gelijkgezinde jongeren kan opbouwen, zonder dat u daarmee in de kijker zou lopen in het centrum en problemen met medebewoners riskeert. Het gegeven dat u dit naar eigen zeggen echter nog niet gedaan hebt is

bijgevolg moeilijk in overeenstemming te brengen met de drang naar zelfontplooiing en een vrij leven – di. de reden die u ertoe heeft aangezet om naar een land zoals België uit te wijken (cf. gehoorverslag CGVS, dringend beroep, blz. 4, 6 en gehoorverslag CGVS, ten gronde, blz. 16).

De documenten die u hebt neergelegd zijn niet van aard om bovenstaande appreciatie te doen wijzigen. Uw identiteit, afkomst en educatieve achtergrond staan immers niet meteen ter discussie. Niettemin dient er in dit verband te worden benadrukt dat u slechts een bewijsvoerende Albanese geboorteakte (d.d. 31 maart 2006) hebt aangebracht nadat er eerder door het Commissariaat-generaal werd vastgesteld dat de geboorteakte d.d. 14 november 2005 duidelijk en onmiskenbaar gemanipuleerd werd en ik hieromtrent op 15 maart 2006 een schrijven aan de Dienst Voogdij heb overgemaakt. Uw uitleg terzake, namelijk dat beide aktes u vanuit Albanië werden toegestuurd door uw moeder die de documenten op reguliere wijze heeft bekomen van de bevoegde instanties en u bijgevolg zelf nooit hebt getwijfeld aan de authenticiteit ervan (gehoorverslag CGVS, ten gronde, blz. 3, 4) is op zijn minst bedenkelijk te noemen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet voldoet aan de criteria die werden vastgelegd in het Vluchtelingenverdrag (Conventie van Geneve van 28 juli 1951) en bijgevolg niet als Vluchteling kan worden erkend.”

2.2.4. Verzoeker tracht de tegenstrijdigheden, zoals vastgesteld door de verwerende partij, te vergoelijken door een verkeerde interpretatie door de tolk of de interviewer. Evenwel kan niet voorbijgegaan worden aan het gegeven dat verzoeker, nadat het gehoorverslag van de Dienst Vreemdelingenzaken hem werd voorgelezen in het Albanees, bevestigde dat het overeenstemt met de inlichtingen die hij had gegeven en dat deze oprecht zijn, waarna hij ondertekende en daarmee te kennen gaf dat hij de inhoud ervan aanvaardde. Verzoeker kan dus thans niet meer dienstig aanvoeren dat in deze stand van de procedure zijn verklaringen verkeerd werden vertaald of geïnterpreteerd. Voorts, wat het gehoor bij de huidige verwerende partij betreft, moet erop worden gewezen dat, hoewel het gehoorverslag van de Commissaris-generaal geen authentieke akte of proces-verbaal uitmaakt, niettemin een vermoeden van wettigheid bestaat tot het bewijs van het tegendeel dat wat werd neergeschreven correct is gebeurd (R.v.St, nr. 167.854, 15 februari 2007). Het bewijs van het tegendeel impliceert dat de asielzoeker kan bewijzen, aan de hand van concrete elementen, dat wat werd neergeschreven niet zo door hem werd gezegd. Het louter ontkennen hiervan volstaat dus niet. Verzoeker blijft hier in gebreke.

Van een asielzoeker, die beweert te vrezen voor zijn leven en vrijheid en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, mag worden verwacht dat deze alle elementen ter ondersteuning van zijn asielaanvraag op correcte wijze en zo accuraat mogelijk aanbrengt, zeker de elementen die betrekking hebben op de kern van het asielrelaas. De asielzoeker dient dit zo volledig en gedetailleerd mogelijk te doen en dit reeds van bij het eerste interview. De door de verwerende partij vastgestelde tegenstrijdigheden, samengelezen, hebben alle betrekking op de kern van het asielrelaas en vinden steun in de gehoorverslagen, en het feit dat verzoeker er niet in slaagde om desbetreffend eenduidige verklaringen af te leggen, ondermijnt de geloofwaardigheid ervan.

Wat ten slotte het motief aangaande verzoekers houding in België betreft, valt niet in te zien hoe de vraagstelling, en het feit dat verzoeker steeds de vrijheid had om al dan niet op de desbetreffende vragen te antwoorden, een niet geoorloofde inbreuk op artikel 8 van het E.V.R.M. zou kunnen uitmaken. Bovendien is de Raad van oordeel dat het de verwerende partij bezwaarlijk ten kwade kan worden geduid wanneer zij verzoekers gedrag sedert zijn aankomst in België betreft bij de evaluatie van de geloofwaardigheid van het asielrelaas. De bewijslast ligt, zoals reeds eerder gezegd bij de asielzoeker, en in die zin kan ervan worden uitgegaan dat hij aannemelijk maakt dat hij omwille van zijn verklaarde drang tot zelfontplooiing en een vrij leven gevlucht is uit zijn land van herkomst. Met de verwerende partij kan worden geoordeeld dat verzoekers verklaringen niet te rijmen vallen met zijn houding sedert zijn aankomst in België. Verzoeker legt thans nog een e-mail voor, gestuurd door hemzelf aan zijn raadvrouw, houdende de weergave van een mailbericht van 2 juli 2008 vanwege de Coördinator van Driekant, een holebi-organisatie in Leuven, waarin hij wordt bedankt voor zijn inschrijving als nieuw lid van de organisatie. De Raad is evenwel van

oordeel dat dit document geen enkele bewijswaarde heeft, noch met betrekking tot verzoekers geaardheid, noch met betrekking tot het feit dat hij omwille van deze geaardheid een gegronde vrees voor vervolging zou koesteren in zijn land van herkomst, en voorts geen afbreuk doet aan het feit dat verzoekers houding ten tijde van het nemen van de bestreden beslissing niet strookte met zijn verklaringen.

2.5. Uit hetgeen voorafgaat volgt dat verzoeker er niet in is geslaagd de motieven van de bestreden beslissing in een ander daglicht te stellen. De verwerende partij is genoegzaam op grond van de in de bestreden beslissing opgenomen motieven tot de conclusie kunnen komen dat verzoekers asielrelaas ongeloofwaardig is. Een ongeloofwaardig asielrelaas verdient het niet om te worden getoetst aan de Vluchtelingendefinitie, noch aan de situatie in het land van herkomst. De door verzoeker met het schrijven van 11 september 2008 neergelegde documenten met betrekking tot de situatie van homoseksuelen in Albanië kunnen derhalve niet dienstig worden aangebracht.

2.6. Verzoeker doet ten slotte gelden dat hij recht heeft op de subsidiaire beschermingsstatus. Evenwel is de Raad van oordeel dat hij zich niet langer kan steunen op zijn ongeloofwaardig asielrelaas om zijn aanspraak op de subsidiaire bescherming te ondersteunen. Immers, elke aanvraag om subsidiaire bescherming moet individueel worden onderzocht, waarbij de aanvrager op een voldoende concrete manier dient aan te tonen dat hij een persoonlijk risico op ernstige schade loopt. De loutere verwijzing naar de algemene toestand in het land van herkomst is in principe niet voldoende. De aanvrager dient de link te leggen tussen deze algemene toestand en zijn persoonlijke situatie. Verzoeker blijft, gelet op zijn ongeloofwaardige verklaringen, in gebreke. Hij voert geen andere elementen aan die de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus zouden kunnen verantwoorden.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op 30 september 2008 door:

mevr. A. WIJNANTS,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
--------------------	--

mevr. K. VERHEYDEN,	griffier.
---------------------	-----------

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN.

A. WIJNANTS.